

[Hans Nielsen.]

har faaet nogen Kornlov, den anden, at det store Landbrug ikke kommer af med sine Skatter, og den tredje, at Regeringen yder Modstand mod Ophævelsen af Valutacentralen. Hvis der nu var Alvor i disse Ord af det ærede Medlem, er der i Virkeligheden Fare paa Færde for Valutacentralen, thi, som sagt, Venstre forkynder, at de ogsaa vil afskaffe Valutacentralen, og at det skal være Slut med Restriktionerne — men hvorledes mon de to Partier nu egentlig har det inden for fire Vægge med dette Spørgsmaal? Det er jo ikke mere end nogle Maaneder siden, vi behandlede Spørgsmaalet i Udvalg her i Rigsdagen, og da sporede jeg intet konservativt Forsøg paa at konvertere Valutacentralen, og jeg sporede det heller ikke hos Venstre, tværtimod erindrer jeg, at det ærede Medlem Hr. Brorsen meget bestemt erklærede, at man ikke kan være uden Valutacentral og Valutarestriktioner; nu er det ærede Medlem Hr. Brorsen ganske vist blevet tavs i den sidste Tid, og det ærede Medlem har sammen med det ærede Medlem Hr. Krag forladt Valutaudvalget og overladt Embederne til mere aggressive og agitatoriske Kræfter, men jeg tvivler alligevel om, at Venstre tør spille den Hasardpolitik at affixe den Valutaordning, som Partiets mest betydelige Mand, Hr. Madsen-Mygdal, har skaffet os paa Halsen. Ansvarsløse Agitatorer kan nok sammen med Retsstatspartiet fortælle Befolkningen, at man roligt kan ophæve alle Restriktioner og etablere fuldstændig Frihandel, men Venstre kan aldrig gennemføre en saadan Politik, saa længe Forholdene er, som de foreløbig er her i Verden, for i samme Øjeblik man gjorde det, vilde Landbrugets hidtidige Markeder for Flæsk og Smør være rystet lige til Grundvolden, Landets øvrige Erhverv vilde hurtigt bryde sammen, og en Arbejdsløshed af forfærdende Omfang vilde sprænge baade Statens og Kommunernes Økonomi.

Nej, Valutarestriktionernes Ophævelse uden Erstatning af Told, af Kæmpetold, vil være en Forbrydelse mod hele Landet, og ikke mindst Landbruget vilde komme til at lide under et saadant Skridt. Men det er jo muligt, at Venstre accepterer Tolden, ogsaa Tolden vendt mod England, thi hvorledes kan man ellers gennemføre en Told her i dette Land, hvorledes kan man gennemføre en Told, som fritager et enkelt Land for at svare denne Afgift? Men hvis de to Partier kan enes om Tolden, er jo Betingelserne for et Samarbejde mellem de to Oppositionsgrupper til Stede, og saa begynder der at

blive Mening i Tingene, hvad Oppositionen angaar. Men saa længe de to Partier indtager det Standpunkt, de hidtil har gjort, ser jeg ikke nogen Mulighed for, at man kommer af med Valutarestriktionerne; saa maa man sikkert hellere indstille sig paa at faa al den Valuta, som er til Raadighed som Følge af vor Eksport, og derefter maa man indrette sig, som man kan herhjemme — og det fører jo da heldigvis ogsaa fremad, selv om det paa mange Omraader gaar med smaa Skridt. Nu er det jo let for det ærede Medlem Hr. Krag at tale spottende om Fejl og Mangler ved Valutakontorets Administration, og jeg skal villigt erkende, at der fra Valutakontorets Side kan være begaaet Uretfærdigheder, men det er da i alt Fald mod enkelte Personer. Indskrænkningen af Valutaattesterne kan have ramt ganske enkelte Brancher særlig haardt, men jeg føler mig overbevist om, at der paa rette Sted vil blive søgt raadet Bod herpaa, for saa vidt det er gørligt. Jeg vil i saa Henseende henvise til de Udtalelser, Nationalbankdirektør Bramsnæs i Dag har fremsat i Bladet „Politiken“, hvori han giver den Oplysning, at der er for 125 Mill. Kr. ubrugte Valutaattester her i Landet. Naar man ved det, lykkes det vel ogsaa at finde en eller anden Form, hvorunder man kan komme dem, som virkelig er uretfærdigt behandlet, til Hjælp.

Jeg har i de sidste Dage set, at der er klaget stærkt fra Brugsforeningernes Side. Jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister, om der for ham foreligger Oplysninger, som tyder paa, at Brugsforeningerne er behandlet daarligere end de private handlende. Jeg kan ikke tro, at saadant noget har fundet Sted. Men Rygter gaar altsaa derom, og det vilde være af Betydning, synes jeg, om den højtærede Minister kunde demtere disse Rygter. Da vi sidst reviderede Valutaloven, fik Erhvervene øget Indflydelse paa saavel Tilrettelæggelsen af Valutatildelingen som paa Administrationen, og der oprettedes et Ankeudvalg. Man havde ventet, at disse Indrømmelser vilde have hindret Klager som dem, der tidligere har lydt, men Resultatet er blevet, at Klagerne synes langt stærkere i Øjeblikket, end de tidligere har været. Vi havde i Fjor en 30 Mand stor Forsamling, der hele Sommeren overvejede, om det var muligt at afskaffe Valutacentralen; der fremkom intet positivt Forslag i saa Henseende, og alle Erhverv gav Tilslutning til at fortsætte. Jeg tror ikke, at Situationen er anderledes i Dag, selv om der drives en ansvarsløs politisk Agitation paa dette farlige Omraade. Jeg vil spørge den højtærede Statsmini-